

Sygn. akt II KK 122/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2014 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego M. W. wywiedziona od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa [...] utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt XVIII K [...].

Obrońca M. W. złożył także wniosek (pkt 4 kasacji) o wstrzymanie wykonania orzeczenia w stosunku do tego skazanego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. Wnioskujący podniósł (str. 28 uzasadnienia kasacji), że wstrzymanie wykonania wyroku uzasadnia okoliczność wdrożenia do wykonania wobec skazanego kary dożywotniego pozbawienia wolności, nadto okoliczność, że M. W. jest faktycznie pozbawiony wolności od lipca 2011 r. Zdaniem obrońcy skazany winien zostać uniewinniony od zarzucanych mu czynów w całości a dalsze odbywanie kary pozbawienia wolności spowoduje dla skazanego nie dające się odwrócić

negatywne konsekwencje i nadmierną dolegliwość w przypadku korzystnego rozstrzygnięcia niniejszej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego M. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, gdyż stanowi odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 2 k.k.w. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Przyjmuje się także, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem trafnym, prawidłowym, natomiast Sąd korzystający i wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć przekonanie, nawet przy pobieżnej lekturze akt sprawy, iż uwzględnienie kasacji i wywiedzionych w niej zarzutów jest realne. Z jednej strony wadliwość zaskarżonego w drodze kasacji orzeczenia nie może budzić wątpliwości z drugiej zaś, muszą powstać dla skazanego lub skazanych takie okoliczności, które przekonają, że wykonanie przez nich orzeczonych kar - przed rozpoznaniem skarg - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Potrzeba sięgnięcia po tę instytucję aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia, co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Przy czym w tym drugim przypadku - jak akcentuje się w orzecznictwie (np. por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 czerwca 1996, V KKN 11/96 - S. Zabłocki, Przegląd orzecznictwa SN, Palestra 1996, nr. 5-6, s. 235) wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia powinien też zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w kasacji zarzutów i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. II KK 361/13, Lex 1427396*).

Obrońcy skazanego - poza zgłoszeniem przedmiotowego wniosku - owych wyjątkowych okoliczności nie wykazał i nie uzasadnił.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]